

Életének 99. évében Budapesten elhunyt Püski Sándor, a Püski Kiadó alapítója. A neves könyvkiadó 1938-ban nyitotta meg első könyvesboltját, miután elvégezte a jogi egyetemet. Egy évvel később alapította meg a Magyar Élet Könyvkiadót, amely elsősorban a népi írók műveinek kiadásával foglalkozott.

Földművescsalád gyermekeként született Békésen. 1929-ben érettségizett a helyi gimnáziumban. 1930-ban iratkozott be a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem jogi karára, ahol 1935-ben avatták jogi doktorrá.

1938-ban nyitotta meg könyvesboltját, egy évvel később alapította meg a Magyar Élet Könyvkiadót. A kiadó főként a népi írók műveit jelentette meg, de nem riadt vissza első kötetes szerzők alkotásainak a megjelentetésétől sem. A líra, a próza és a dráma műfajában is időtálló műveket adott ki, elég csak Erdélyi József, Gulyás Pál, Sinka István, Szabó Pál, Takáts Gyula és Tersánszky Józsi Jenő nevét megemlítenünk. Szám szerint is jóval több a forrásértékű tudományos, fontos ismeretterjesztő és a radikális politikai mondanivalót hordozó könyv a Magyar Élet-kiadványok összességében. László Gyula ősmagyarország-kutatási alpműve, Kodolányi János, Németh László, Szabó Dezső és Veres Péter tanulmánygyűjteménye is fémjelzi kiadói programját.

A Soli Deo Gloria (SDG) református ifjúsági egyesület balatonszárszói telepén 1943 augusztusában rendezte meg az SDG-vel együtt a Magyar Élet-tábort, amely a háborús idők egyik legjelentősebb politikai eseménye volt. A kiadói munka mellett 1944-ben az ellenállást is szervezte.

A kiadót 1950-ben államosították, Püski Sándort pedig 1962-ben hamis vádakkal bebörtönözték. A házaspár 1970-ben az Egyesült Államokba emigrált. Kitelepülésük után nagyon nehezen indult meg a munka, kezdetleges körülmények között, a lakásukról terjesztettek. Később előadókörutakat szerveztek Magyarországról meghívott művészekkel. 1974-ben vásárolta meg New York magyar negyedében, a 2. sugárúton az igen elhanyagolt állapotban lévő, Corvin nevű kis könyvesboltot. 1975-ben hozták létre a Püski Kiadót, gondozásában az egykori Magyar Élet szerzőgárdáján kívül az akkori Magyarországon politikai okokból közlési lehetőségekhez nem jutott szerzők munkáit adta közre. A Püski–Corvin Magyar Könyvesház – amelyet 1984-ben cserélt át a 82. utcában egy nagyobbra – a Nyugaton élő magyarság szellemi központjává vált.

1989-ben tért vissza Budapestre, ahol feleségével megnyitotta a Krisztina körúton lévő könyvesházat, mely a népi irodalom szellemi örököseinek gyűjtőhelyének számít. Az alapító munkáját később fiai, Püski László és Püski István, valamint unokái, Püski Atilla és Püski Csaba segítették.

(Forrás: wikipedia.org)

A legy zhetetlen nyugodt er (Lezsák Sándor beszéde)

Gyászoló Gyülekezet!

Bennünk, a maradókban évek óta így zeng a fohász, a zsoltár kezdő sora: *Segíts Uram, mert fogynak az Igazak!*

Sándor Bátyám!

Lakitelek nevében szólok, és itt, a koporsód előtt köszönöm IJus nénivel teremtett életművedet.

Lakitelek nevében köszönöm a szárszói példázatot. Azt a megújítható, megújuló szellemi erőteret, amelyet a *némethlászloi* harmadik út, a saját nemzeti út minősége jegyében, a történelmi haza javára mozgósítani kötelességünk. A jelen és a közeli jövő követelménye, hogy a nemzetgyilkos disznófejű nagyurak tékozlása és tobzódása idején a magyarság érdekében dolgozzunk olyan megvalósítható programok és magatartásformák kialakításán, amelyek segítségével a nagyobb létbiztonságot, a magyar társadalom erkölcsi alapú békességét meg tudjuk teremteni, meg tudjuk védeni. Ehhez nagyobb bátorsággal kell szembeszállni azzal az agresszíven nyomuló hazai és nemzetközi gőzhengerrel, amely az önálló, a népben, nemzetben, a keresztény Magyarországbán való programalkotó gondolkodásnak még a csíráit is igyekszik eltaposni. A sorsfordító küzdelemhez a népi írók mozgalma, könyvei hiteles erőforrásunk marad.

Lakitelek nevében köszönjük a könyveket. Azokat a könyveket, amelyek az ország boldogulását, lelki és fizikai nyomorúságának enyhítését szolgálják, azokat a könyveket, amelyek a magyarság sorskérdéseit ma is érvényesen fogalmazzák meg.

Te több voltál, mint „legendás könyvkiadó”, mert könyves sorsodat egy nagyobb ügynek, a magyar népi mozgalomnak, és ezáltal a magyarság egésze jövőjének rendelted alá.

Kiadói, szervezői munkáddal, a szociális problémák, gondok köztudatba emelésével, a megoldás lehetőségével közösséget formáztál, új politikai stílust is teremtettél.

Szervező munkád nélkül nem jött volna létre ama nevezetes 1943-as szárszói találkozó sem. Törekvésed volt akkor is, később is a népi mozgalom belső vitáinak rendezése, jobb- és baloldali nézetek felett megteremteni a magyar nép érdekeinek következetes képviselőjét. Ezt is szolgáltad többek között Szabó Dezső és Németh László műveinek csonkítatlan kiadásával. Az Ő szellemükben igyekeztél az újabb nemzedékek íróit, szellemi életünk népi elkötelezettségű képviselőit ösztönözni, terelgetni gondolataik továbbvitelére, a szárszói szellemiség folytatására, a népi mozgalom megújítására. E cél megvalósításának nagy lehetőségét láttad a Magyar Demokrata Fórum eredeti szándékaiban, a lakiteleki szerveződésben csakúgy, mint a Hitel c. folyóirat elindításában, amit 1987-ben, az első Lakiteleki Találkozón Te is szorgalmaztál felszólalásodban.

Hitted, és ez a rendíthetetlen hit nekünk is erőt ad, hogy a népi mozgalomban érlelődött eszmék nem váltak időszerűtlenné. A csalódásnak, a kudarcnak nem az eszmék voltak kiváltó okai. Világot rengető, kényszerítő történelmi erők taszították a hazai zsoldosok, kollaboránsok segítségével Magyarországot újra meg újra tévútra, kiszolgáltatott helyzetbe, veszedelembe.

Sándor bátyám, nekem Te vagy a legyőzhetetlen nyugodt erő. Viseltél mellőzést, megaláztatást, kádári börtönt, száműzetést, de úgy tetted a dolgodat mindenkor, mint aki tudatában van, hogy életed társával, Ilus nénivel és felnőtt fiaiddal együtt munkával, hűséggel és kitartással lehet győzni a nagyobb történelmi erőkkel szemben is, mert a teremtő, áldozatos élet maga a győzelem.

Nekünk és a nyomunkban járó ifjabbaknak kell, hogy legyen erőnk, akaratunk és képességünk folytatni ezt az igaz életet, a magyarság szent ügyének szolgálatát, amit nemzedéked legjobbjaival együtt Te hagytál ránk.

Lakitelek nevében, a nemzeti reneszánsz reményével búcsúzom Tőled.

Isten veled, Sándor bátyám!

Isten velünk, Barátaim!

Elhangzott Budapesten, a Farkasréti temet ben, 2009. augusztus 13-án, Püski Sándor temetésén.